

Tôi nọ m gác tay lên trán...

Tác Giả: Ti u T

Thứ Năm, 26 Tháng 11 Năm 2009 08:51

Hồi này, nọ m mọt mình trong phòng, tôi gác tay lên trán hồi nào tôi không hay!

Mọt cọ chọ rọt tọt m thọt ng, ọ quê tôi - Việt Nam – thiên họ hay làm nhọ vọ y khi suy nghĩ chuyẹn gì hay khi gọ p khó khăn gì. Và thọt ng thì cọ chọ ‘gác tay lên trán’ đó lâu lâu có kèm theo tiẹn thọ dài... làm nhọ đọ trút ra mọt cái gì đang dề trong lòng ngọ c.

Nhọ họi nhọ, bọ t chọ c ngọ i lọ n nọ m gác tay lên trán là bọ rọ y: “Lọ y tay xuẹn ng! Làm vọ y không nên!”. Không ai giọ i thích tọ i sao không nên, nhọ ng rọ i khi lọ n lên, không ai dọ y mà tọ nhiên cũng biọ t nọ m gác tay lên trán, và cũng không ai dọ y mà tọ nhiên cũng biọ t thọ dài...

Tôi bọ xọ đi chui tọ cuọ i 1978. Bao nhiêu năm ‘trôi sông lọ c chọ’ ọ nhiọ u nọ i, tôi không thọ y ai nọ m gác tay lên trán họ t! Và tôi cũng quên mọt cái cọ chọ tọt m thọt ng đó, cho đọ n họi này đây tôi bọ t gọ p lọ i ‘nó’ trong lúc nọ m mọt mình trong phòng. Thì ra ‘nó’ đã theo tôi đi lọ u vong, ọ n mình mọt cách khiêm nhọt ng trong tọt m thọ c, đọ bây giọ ‘nó’ cọ m cánh tay tôi gác lên trán, tọ nhiên nhọ ngày xọ a – ba mọt i năm trọt c – khi tôi chọ a rọ i khọ i quê họt ng...

ọ đây - ọ Pháp - thọ i tiọ t đang vào thu. Lá cây chọ mọ i lai rai ngọ màu vàng chọ chọ a rọ i rọ ng vọ i. Trọ i còn sáng trong, đọ y nọ ng chọ chọ a ọ m đọ m âm u và cũng mọ i se se lọ nh thoi, chọ cọ n quọ n cái khăn lên cọ là ra đọ ng đọ m.

Mọt chút ‘tọ cọ nh’ đọ thọ y tôi không bọ tù chân tù cọ ng trong chung cọ nhọ vào mùa đông tháng giá, cái mùa mà mọt ngọ i già ‘tám bó’ nhọ tôi ngày ngày vì sọ lọ nh nên cọ ru rú trong nhà bọ c qua bọ c lọ i trong sáu chọ c thọt c vuông hay xem tê-lê đọ ngọ gà ngọ gọ t! Nhọ vọ y, thì đâu có gì bọ t tôi phọ i nọ m nhà đọ gác tay lên trán?

Kọ ra, tọ ngày tôi vọt t biên rọ i đọ nh cọ ọ Pháp, chọ c nhọ Ông Bà đọ nên cuọ c đọ i lọ u vong cọ a tôi đã không bọ ‘ba chìm bọ y nọ i’. Có... lang bang ba tháng đọ u đi tìm viọ c làm, nhọ tiẹn trọ cọ p cọ a nhà nọt c nên không đọ n nọ i te tua, mọ y đọ a con cũng có chọ ăn chọ họ c. Rọ i duyên may đọ a tôi qua Phi Châu làm viọ c họt mọt mọ y năm, khi vọ họ u ọ Pháp thì con cái đã lọ p gia đình và ‘ra riêng’ họt t. Vọ chọ ng tôi thâu gọ n lọ i, liọ u cọ m mà gọ p mọt m, nên cuọ c sọ ng cũng an bày. Lâu lâu chọ y lọ i nhà con giọ cháu nọ i cháu ngoọ i, và lâu lâu đi ‘đọ i gió’ xa xa gọ n gọ n... Tóm lọ i, cuọ c sọ ng vọ già mà đọ c nhọ vọ y là... ‘có phọt c rọ i còn muọ n gì nọ a?’. Vọ y mà

hồi này tôi đã nạm gác tay lên trán và lâu lâu lại thẫn dài...

Hồi sáng, một thằng bạn già gọi điện thoại cho hay vợ chồng thằng A và Việt Nam bỏ chân lại ở phi trường Tân Sơn Nhất. Sau đó, ‘h’ cho bà và ‘nh’ p kh’u’ còn ông chồng thì bỏ đui ở tr’ Pháp, dĩ nhiên là không cho biết lý do! Ông chồng khuyên vợ c’ vào đi, d’u là gì gì đi nữa thì cũng là quê hương mình mà! Nghe k’ đ’ n’ đó, tôi t’ ng t’ ng nh’ chính tôi đang đ’ ng ở trong nhà ga phi trường Tân Sơn Nhất, nhìn qua các khung cửa kính thấy quê hương tôi ở ngay bên ngoài, cái quê hương mà ba mẹ tôi ch’ a nhìn lại, cái quê hương mà ngay bây giờ, mẹ c’ d’u đang đ’ ng bên trong nhà ga, kh’ u’ giác cửa tôi v’ n’ nghe rõ đ’ c’ mùi...

... mùi quê hương! Có mùi bông lài, bông b’i, bông cau... Có mùi lúa chín, mùi r’ m’ mùi r’ ... R’ i’ mùi đ’ ng un, mùi chu’ ng trâu chu’ ng bò... R’ i’ mùi bùn non khi n’ c’ r’ ong b’ bãi...v.v... Tôi biết, vợ chồng thằng A - nh’ h’ n’ tôi g’ n’ m’ t’ con giáp – cũng có g’ c’ ‘ru’ ng’ nh’ tôi, nghĩa là đã l’ n’ lên ở thôn quê, đã l’ i’ b’ ng l’ i’ đ’ ng b’ t’ cá m’ cua t’ thu’ nh’ b’ n’ c’ phèn đóng l’ p’ vào tay chân nên lúc nào cũng thấy m’ c’ c’ i’! Tôi ch’ c’ ch’ n’ v’ ch’ ng nó đ’ ng trong ga phi trường cũng nghe mùi quê hương nh’ tôi đã t’ ng t’ ng. Vợ thằng A - ng’ i’ VN đ’ c’ chánh quy’ n’ VN cho phép v’ quê hương đ’ d’ i’ m’ m’ ông bà cha m’ h’ hàng ra kh’ i’ đ’ t’ hương h’ a’ theo l’ nh’ cửa nhà n’ c’ – nghe l’ i’ ch’ ng khuyên ‘vào đi em’ bèn nhìn qua l’ n’ cửa kính đ’ nh’ n’ thấy cái mùi quê hương nó h’ p’ d’ n’ vô cùng, nó lôi kéo vô cùng, ch’ c’ n’ b’ c’ có m’ y’ b’ c’ là đ’ t’ chân vào m’ nh’ đ’ t’ thân yêu mà mình đã xa cách g’ n’ ba m’ i’ năm... Tôi biết, vợ thằng A là m’ t’ ng’ i’ d’ n’ bà th’ t’ thà trung h’ u’, ch’ c’ th’ nào cô ta cũng quay lại nhìn ch’ ng r’ i’ r’ i’ n’ c’ m’ t’ l’ c’ đ’ u.

Đúng nh’ tôi nghĩ, thằng bạn già k’ ti’ p’ trong điện thoại: “Hai đ’ a’ nó đã v’ đ’ n’ Paris hồi sáng, phone t’ phi trường Charles de Gaulle cho hay n’ i’ v’ và nh’ n’ m’ nh’ r’ ng t’ i’ nó coi nh’ t’ i’ nó thí cô h’ n’!”. Nói xong, thằng bạn già c’ i’ vang khoái trá tr’ c’ khi nói ‘au revoir’!

Tôi gác máy, nhìn quanh nh’ lại hôm nay r’ m’ v’ tôi đi làm công qu’ ở chùa t’ i’ t’ i’ m’ i’ v’ , tôi bèn vào phòng n’ m’ đ’ c’ báo. T’ Figaro đ’ y’ ch’ nh’ v’ y’ mà tôi không làm sao đ’ c’ đ’ c’ m’ t’ hàng! Trong đ’ u’ tôi còn vang vang tiếng c’ i’ cửa th’ ng b’ n’ già và câu nói ‘thí cô h’ n’’ cửa v’ ch’ ng th’ ng A. Tôi buông t’ báo, nghiêng ng’ i’ nhìn ra cửa sổ, nghĩ đ’ n’ c’ nh’ v’ ch’ ng nó b’ ‘quây’ trong phi trường Tân Sơn Nhất, mà th’ ng! x’ ng’ i’, mình vào ra d’ dàng – dĩ nhiên là đ’ ng... mang dao hay mang bom mang súng, cũng đ’ ng mang b’ ch’ phi’ n’ c’ n’ sa! – còn mình v’ x’ mình, mẹ c’ d’u trong thông hành có ‘Gi’ y’ Mi’ n’ Th’ Th’ c – Certificate Of Visa Exemption’ do Đ’ i’ S’ Quán VN t’ i’ Pháp c’ p’, mình v’ n’ g’ p’ khó khăn tr’ c’ tr’ b’ t’ ng’ mà mình không bao giờ đ’ c’ biết lý do! Vợ chồng A ‘thí cô h’ n’’ là ph’ i’! đó mà cãi à? Toàn là m’ t’ lũ cô h’ n’ thì nói th’ ti’ ng’ gì cho chúng nó hi’ u’?

Th#7913; N#259;m, 26 Th#225;ng 11 N#259;m 2009 08:51